

Θέατρο

Ια διαδομή από τη Σαπφώ ώς
τον Γκανά, με το Τρένο στο Ρουφ

Μια παράσταση- ποίημα

της Εφης Μαρίνου - φωτ. Π. Πετρόπουλος

Η κυρά ενός παπά/ έναν διάκο αγαπά/ και πολύ μ' αυτόν τα
έχει.../ και ο άντρας της κοιτά/ τα πολλά της χωρατά/ και για τούτον
πέρα βρέχει!..

Τα κατορθώματα της ζωηρής «Παπαδιάς» του σκηνικού Γεωργίου Σουρή πήραν ξαφνικά τους δρόμους ή μάλλον τις ράγες... Το ποίημα ντύθηκε τη μουσική του Γιώργου Κουρουπού και μαζί με άλλα 16 μελοποιημένα ποίηματα παλιών και σύγχρονων δημιουργών επιβιβάστηκε σε τρένο και μάλιστα σ' ένα θρυλικό βαγόνι του Οριάν Εξπρές.

Δεκτέσσερις ποιητές (από τη Σαπφώ ώς τον Μιχάλη Γκανά), μελοποιήθηκαν από 13 συνθέτες (από τον Θάνο Μικρούτσικο ώς τον Δημήτρη Παπαδημητρίου) για να ταξιδέψουν με το μουσικό βαγόνι του γνωστού θεατρικού Τρένου στο Ρουφ. Μόλις 30 θεατές μπορούν να παρακολουθήσουν την παράσταση, ανάμεσα σε τραγουδιστές και ηθοποιούς.

«Αποφάσισα να ενταχθώ στην παράσταση με τρόπο αλέγκρο», λέει ο Γ. Κουρουπός. «Επέλεξα τον χιουμορίστα Σουρή φτιάχνοντας ένα χαρέν μουσικό κλίμα. Αναφωτίσμουν πώς θα δέσουν μεταξύ τους παλιά και σύγχρονα ποίηματα με διαφορετικούν ύφους μελοποιήσεις. Όμως δημιουργήθηκε ένα ωραίο ποιητικό κλίμα. Ο χώρος είναι ο κατάλληλος για να “ταξιδέψουν” ποιητές και συνθέτες».

Ο τίτλος της παράστασης «Θέλετε δέντρα ανθίστε, θέλετε μαραθείτε» προήλθε από ένα αστικό-λαϊκό τραγούδι της Σμύρνης, γραμ-

μένο στις αρχές του αιώνα, το «Μελαχρινό». Τα 14 ποιήματα επιλέχτηκαν ανάμεσα σε 100 και ο κάθε συνθέτης διάλεξε όπου του άρεσε. Ο Βασιλης Δημητρίου προτίμησε το αρχαίο δράμα. Την Ωδή του Ερωτα από την «Αντιγόνη» του Σοφοκλή σε μετάφραση Κ.Χ. Μύρη:

«Είναι ένα τραγούδι εφωτικό, σαν μια αφήγηση μέσα στο θέατρο. Γράφτηκε με τέτοιο “κυτταλικό” τρόπο, που μπορείς να το σπαμάτας και να το ξεκινάς απ' όπου θέλεις».

Τα τραγούδια ερμηνεύουν ο Βασιλης Γιοδάκης, εκπαιδευμένος στο έντεχνο τραγούδι, «παιδί» από τα τελευταία του Μάνου Χατζήδακα, και μια νέα, λαϊκή τραγουδίστρια, η Σοφία Τζαβάρα. Τούς συνοδεύουν τέσσερις μουσικοί. Η Τατιάνα Λύγαρη και η Χρύσα Σπηλιώτη γεφυρώνουν τα τραγούδια, απαγγέλλοντας ποίηση της Κυκής Δημουλά.

«Το ποίημα είναι πάνω απ' όλα», τονίζει ο Γιώργος Παπαδάκης, που μελοποίησε τρία ποιήματα και επιμελήθηκε την ενορχήστρωση των περισσότερων. «Δεν είναι απαραίτητη η μουσική για να ευχαριστηθείς το κάλλος τους. Βρήκα τυχαία το ποίημα του Βιζηνηού “Εκεί στον ουρανό σιμά”, σ' ένα παλιό ημερολόγιο του 1911 ανάμεσα σε επιστολές του. Οι σίχοι του -“με τα τραγούδια πολεμά να κτίσει κάτι τι” μου φάνηκε συμβολικό στις προσπάθειες της Τατιάνας Λύγαρη με το Τρένο. Και φυσικά ο χώρος είναι γοητευτικός. Το τρένο, μάλιστα, θα έπρεπε να ταξιδεύει. Γιατί όχι; Στις δύο ώρες του προγράμματος θα έφτανε ώς τη Χαλκίδα και θα επέστρεφε»... ▲